

Hoe reageren men bij crises?

Overdenking 6 mei 2020

As I write, zitten we midden in een crisis, zo een die we lang niet gezien hebben... De nationale feestdagen worden afgelast – wat niet meer gebeurd is sinds de mond- en klauwzeercrisis in 2001 – en, vooral, ouderen bezwijken, bij bosjes in overvolle verpleeghuizen en op overvolle IC's. Ongeveer 100 jaar na de 'Spaanse' griep worden we door een ander type virus geteisterd. Wat nu?

Ja, wat nu: moeten wij in stilte lijden en wachten op Gods maatregelen? Niet een oplossing met veel stemmen, als ik zo eens rondkijk... Natuurlijk, er zijn er, voornamelijk in de extremen van het kerkelijk spectrum aan de kant van de verscheidene soorten Gereformeerde Gemeente, net als er zijn in de andere extremen van de evangelicalen die Corona bestraffen en het zo "oplossen", maar beide tactieken lijken niet echt indruk te maken... Moeten wij dan niet op zoek naar werkende medicatie, een vaccin, zorg leveren, kortom, doen wat moet? Onder Zijn zegen?

Laten we terugkeren naar het begin: de mens is geformeerd en levensadem ingeblazen, en God plaatste hem in de hof om die te bewerken en te bewaren (Genesis 2:15; vgl. Genesis 1:28). Deze roep om rentmeesterschap over de aarde en al wat daarin is, het eigendom van God nota bene, geldt in onze, in deze tijd nog steeds, MAAR ... Deze oproep wordt gedaan vóór de zondeval, toen de mens nog zonder meer verbonden met zijn Schepper was. Nu, ná de zondeval, moeten wij die verbondenheid zoeken, omdat het automatisme vervallen is: wij dienen verklaren dat wij afhankelijk zijn van Zijn genade en zijn opgeroepen de vrede met onze Schepper te zoeken.

Wat moeten wij dan, nu, daarmee? Sommigen zeggen: wij moeten doen! Anderen, waaronder ds. Van Velzen, reageren met: maar er is ook bid... Wie heeft gelijk? Iedereen!

Laat ons allen onze eigen rol opnemen: de minister-president stelt beleid op met zijn teams, wat vóór het 'doen' uitgaat; artsen, verpleegkundigen, supermarktpersoneel en al die anderen die ons in leven houden doen; laat ons christenen dan samen bidden voor allen die (moeten) doen. Dit alles in het vertrouwen op/in Hem, afhankelijk van Hem en verbonden met Hem, Jezus die onze gekruisigde Heer is, het geslachte lam zoals door Johannes aanschouwd.

Amen.

Gebaseerd op het laatste deel van de preek van 5 april 2020 in de middagdienst van gezamenlijk Hervormd Huizen van ds. F. van Velzen: "Profeet zonder dat je het weet" (Johannes 11:47-53)